

Odsyłacze, listy kontrolne i dalsze informacje

W tej części opracowania zamieszczono łącza do innych zasobów informacji, listy kontrolne dotyczące projektowania interfejsów użytkownika oraz słownik terminów stosowanych często w rozwiązaniach e-zdrowia. Na część tę składają się następujące sekcje:

- łącza do informacji i standardów dotyczących usług Web Services,
- lista kontrolna dotycząca przystępności interfejsów użytkownika,
- lista kontrolna dotycząca tworzenia aplikacji, które są łatwe do tłumaczenia,
- słownik pojęć.

Łącza do informacji i standardów dotyczących usług Web Services

Organizacja World Wide Web Consortium: <http://www.w3.org/>

XML: <http://www.w3.org/XML/>

SOAP: <http://www.w3.org/2000/xmlns/>

UDDI: <http://www.uddi.org>

WS-I Basic Profile: <http://www.ws-i.org/Profiles/BasicProfile-1.1.html>

WS-I Basic Security Profile: <http://www.ws-i.org/Profiles/BasicSecurityProfile-1.0.html>

WS-Security: http://www.oasis-open.org/committees/tc_home.php?wg_abbrev=wss
<http://docs.oasis-open.org/wss/2004/01/oasis-200401-wss-soap-message-security-1.0.pdf>

WS-Trust: <http://msdn.microsoft.com/library/en-us/dnglobspec/html/ws-trust1202.asp>

WS-Federation:

<http://msdn.microsoft.com/library/en-us/dnglobspec/html/ws-federation.asp>

WS-SecureConversation:

<http://msdn.microsoft.com/ws/2005/02/ws-secure-conversation/>

WS-Policy: <http://www.verisign.com/wss/WS-Policy.pdf>

<http://msdn.microsoft.com/library/en-us/dnglobspec/html/ws-policy.asp>

WS-SecurityPolicy: <http://www.verisign.com/wss/WS-SecurityPolicy.pdf>

<http://msdn.microsoft.com/library/en-us/dnglobspec/html/ws-securitypolicy.asp>

WS-PolicyAttachment: <http://www.verisign.com/wss/WS-PolicyAttachment.pdf>

<http://msdn.microsoft.com/library/en-us/dnglobspec/html/ws-policyattachment.asp>

WS-Addressing: <http://www.w3.org/TR/ws-addr-core/>

WS-ReliableMessaging: <http://schemas.xmlsoap.org/ws/2005/02/rm/>

<http://specs.xmlsoap.org/ws/2005/02/rm/ws-reliablemessaging.pdf>

WS-Coordination: <http://msdn.microsoft.com/ws/2004/10/ws-coordination/>

<http://msdn.microsoft.com/library/en-us/dnglobspec/html/ws-coordination.asp>

WS-AtomicTransaction:

msdn.microsoft.com/library/en-us/dnglobspec/html/WS-AtomicTransaction.pdf

WS-BusinessActivity: <http://msdn.microsoft.com/ws/2004/10/ws-businessactivity/>

WS-MetadataExchange:

<http://msdn.microsoft.com/library/en-us/dnglobspec/html/ws-metadataexchange.pdf>

WS-BPEL: http://www.oasis-open.org/committees/documents.php?wg_abbrev=wsbpel

Rights Expression Language (REL): <http://www.loc.gov/standards/relreport.pdf>

Security Assertion Markup Language (SAML):

http://www.oasis-open.org/committees/documents.php?wg_abbrev=security

Konwersja XML na postać kanoniczną (C14N canonicalization):

<http://www.w3.org/TR/xml-c14n>

SOAP Message Transmission Optimization Method (MTOM):

<http://www.w3.org/TR/soap12-mtom/>

Szyfrowanie XML: <http://www.w3.org/TR/xmlenc-core/>

XML-binary Optimized Packaging (XOP): <http://www.w3.org/TR/xop10/>

Implementacja przystępnych interfejsów użytkownika

Aby interfejs użytkownika był przystępny (łatwy w używaniu przez osoby niepełnosprawne), treść oraz elementy interfejsu użytkownika powinny być wyświetlane w sposób czytelny, być łatwe w obsłudze i zrozumiałe:

- przez wszystkich użytkowników, którzy muszą korzystać z systemu,
- we wszystkich określonych kontekstach użycia,
- we wszystkich określonych w projekcie konfiguracjach sprzętu i oprogramowania.

Interfejsu takiego nie da się uzyskać bez odpowiednich działań w czasie projektowania. Zagadnienia wymagające uwagi podczas projektowania interfejsu zebrano na poniższej liście kontrolnej.

Lista kontrolna projektowania przystępnego interfejsu użytkownika

Tabela 1. Lista kontrolna przystępnego interfejsu użytkownika

☐	Upewnij się, że znasz wymagania prawne i inne wymagania dotyczące implementacji interfejsu i języka implementacji, i uwzględnij je w projekcie. Wiele z tych wymagań jest wspólne dla różnych języków. Prowadzone są pierwsze próby standaryzacji tych wymagań. Przykładem może być wstępna wersja wytycznych dotyczących przystępności treści internetowych, przygotowana przez organizację W3C (W3C Accessibility Guidelines Working Draft v2.0: http://www.w3.org/TR/WCAG20/)
☐	Sprawdź, czy projektowany interfejs jest poprawnie wyświetlany przy użyciu standardowych ustawień systemowych (wielkość, kolor, krój tekstu, ustawienia wprowadzania tekstu, ustawienia ułatwień dostępu). Sprawdź, czy użytkownik może zastosować własne ustawienia, by uzyskać żądany efekt (na przykład, jeśli projektujesz aplikację internetową, a użytkownik chce użyć większego kroju liter, powinien móc zmienić wielkość liter w ustawieniach przeglądarki i zmiana ta nie powinna zostać zablokowana przez absolutne wartości wielkości czcionek zdefiniowane w arkuszu stylów witryny). Projekty układu strony muszą uwzględniać prawo użytkowników do zmiany za pomocą funkcji ułatwień dostępu elementów takich jak wielkość czcionki, kolor.

-
- Pozwól na programistyczny dostęp do zawartości tekstowej i do elementów interfejsu użytkownika. W przypadku interfejsów aplikacji internetowych wymagane to nie pozwala na stosowanie technik wyświetlania (na przykład Flash), które nie pozwalają na dostęp do wyświetlanej zawartości za pośrednictwem technologii MS Active Accessibility Layer (MSAA) lub podobnej. Zgodność z tym wymaganiem w przypadku projektowania aplikacji internetowej można zapewnić, stosując standardowe kontrolki obsługiwane przez HTML i tekstowe odpowiedniki zawartości graficznej (atrybuty ALT w rysunkach). W przypadku aplikacji typu *rich client* należy uprawnić się, że warunek ten jest spełniany przez wszystkie wykorzystane w projekcie kontrolki.

 - Zapewnij dostęp do wszystkich funkcji za pomocą klawiatury. Wszystkie elementy interfejsu powinny być dostępne zarówno za pomocą klawiatury, jak i myszki lub innego urządzenia wskazującego. Zaplanuj rewizje tego wymagania w czasie projektu i testuj przystępność interfejsu w ramach standardowego cyklu testów w czasie budowy aplikacji.

 - Zaznaczaj lokalizację fokusu klawiatury. Użytkownicy, którzy posługują się wyłącznie klawiaturą i klawiaturowymi odpowiednikami akcji urządzenia wskazującego, muszą znać lokalizację fokusu klawiatury, by móc sprawnie poruszać się po interfejsie użytkownika.

 - Zapewnij tekstowe odpowiedniki elementów nietekstowych. Nie wszyscy użytkownicy mogą korzystać z elementów nietekstowych (takich jak grafika lub animacja). Należy koniecznie zapewnić pełny odpowiednik w postaci tekstowej — najlepiej wraz z treścią nietekstową. Nie należy tworzyć kilku równoległych wersji aplikacji, przystępnych dla różnych użytkowników.

 - Nie należy przekazywać informacji w sposób ograniczający odbiór wyłącznie do jednego zmysłu (na przykład wzroku). Informacje przedstawione jedynie w sposób wizualny będą niedostępne na przykład dla użytkowników niewidomych. Problem ten można rozwiązać za pomocą właściwej kontroli w czasie projektowania i testów przystępności.

 - Należy unikać elementów migających. Stosując takie elementy, należy unikać zakresów częstotliwości mogących wywołać napady (np. padaczkowe) u osób czułych na bodźce świetlne. Co więcej, elementy migające często sprawiają, że interfejs użytkownika jest nieprzyjemny w odbiorze dla wszystkich użytkowników.

 - Należy zapewnić użytkownikom możliwość kontroli sposobów pomiaru czasu odpowiedzi i wyświetlania informacji ograniczonych czasowo. Nie wszyscy użytkownicy mogą tak samo szybko zareagować na żądanie wprowadzenia określonej informacji. Aby uniknąć przyjęcia zbyt optymistycznych założeń co do wymaganego czasu odpowiedzi, aplikację należy poddać testom przeprowadzanym przez reprezentatywną grupę użytkowników.

 - Należy zapewnić spójność pomiędzy elementami interfejsu a wyświetlanymi danymi. Spójność układu interfejsu jest szczególnie ważna dla użytkowników korzystających z technologii pomocniczych, a często wręcz niezbędna, by mogli oni korzystać z systemu.

 - Dokumentacja dotycząca przystępności także powinna być przystępna. Jeśli w aplikację zostały wbudowane funkcje specjalne podnoszące przystępność tej aplikacji, należy zadbać, aby materiały pomocnicze (pomoc aplikacji, dokumentacja) dotyczące tych funkcji także były przystępne dla docelowej grupy użytkowników. Dzięki temu wzrośnie wykorzystanie tych dróg w implementacji funkcji.
-

Łączy do zewnętrznych zasobów dotyczących przystępności

Ogólne wskazówki dotyczące przystępności

Wytyczne W3C: <http://www.w3.org/TR/WAI-WEBCONTENT/>

Wersja 1.0 (5 maja 1999): <http://www.w3.org/TR/WCAG10/>

Dokument roboczy wersji 2.0 wytycznych (listopad 2004):

<http://www.w3.org/TR/WCAG20/>

Amerykańskie wytyczne Section 508: <http://www.access-board.gov/sec508/508standards.htm>

Ustawodawstwo i inicjatywy państwowe

Zestawienie obowiązujących w różnych krajach ustaw i zasad dotyczących przystępności znajduje się pod adresem: <http://www.w3.org/WAI/Policy/>

Akt o Amerykanach niepełnosprawnych (Americans with Disabilities Act) i inne ustawy obowiązujące w Stanach Zjednoczonych:

<http://www.section508.gov/index.cfm?FuseAction=Content&ID=21>

Brytyjska ustawa o niedyskryminowaniu niepełnosprawnych (Disability Discrimination Act): <http://www.disability.gov.uk/dda/>

Europejska inicjatywa Design for All eAccessibility Network (eDEAN): <http://www.e-accessibility.org/>

Australijska ustawa o niedyskryminowaniu niepełnosprawnych (Disability Discrimination Act): http://www.austlii.edu.au/au/legis/cth/consol_act/dda1992264/

Wytyczne dotyczące projektowania stron internetowych:

http://www.hreoc.gov.au/disability_rights/standards/www_3/www_3.html

Oprogramowanie udźwiękawiające (czytające zawartość ekranu)

JAWS: http://www.freedomscientific.com/fs_products/software_jaws.asp

Window-Eyes: <http://www.gwmicro.com/>

IBM Home Page Reader: http://www-3.ibm.com/able/solution_offerings/hpr.html

Narzędzia

Bobby: <http://bobby.watchfire.com/bobby>

VisCheck (symulacja różnych typów wad rozpoznawania barw): www.vischeck.com

Pasek narzędziowy wspomagający proces tworzenia przystępnych stron internetowych: www.nils.org.au/ais/web/resources/toolbar/install.html

Analizator kontrastu kolorów:

http://www.nils.org.au/ais/web/resources/contrast_analyser/index.html

Inne zasoby

<http://msdn.microsoft.com/library/en-us/dnanchor/html/accessibility.asp>

www.microsoft.com/enable

www.accessify.com

<http://www.uiaccess.com/index.html>

<http://www.lancs.ac.uk/depts/facsocsci/access/tips.htm>

Tworzenie aplikacji, które można łatwo przetłumaczyć

Tworząc aplikacje, które mają być dostępne w więcej niż jednym języku, o ich tłumaczeniu trzeba myśleć już od samego początku procesu projektowania. Uzupełnienie gotowej aplikacji o cechy niezbędne do jej przetłumaczenia jest zwykle bardzo kosztowne. Proces tłumaczenia aplikacji składa się z dwóch zasadniczych etapów: globalizacji (rewizja i projektowanie kodu aplikacji tak, by można ją było łatwo przetłumaczyć i by była zgodna z ustawieniami regionalnym użytkownika, na przykład pod względem formatowania dat) i lokalizacji (tłumaczenie zasobów aplikacji na inne języki).

Lista kontrolna globalizacji

Tabela 2. Lista kontrolna globalizacji

☐	Zapisanie w plikach zewnętrznych wszystkich zasobów specyficznych dla języka (zarówno tekstowych, jak i graficznych). Jest to najważniejszy warunek, którego spełnienie jest niezbędne do utworzenia aplikacji nadającej się do tłumaczenia. Zasoby (tekstowe lub graficzne), które muszą zostać podmienione, gdy użytkownik zmodyfikuje ustawienia regionalne, nigdy nie powinny być sztywno zapisywane w kodzie aplikacji; nie powinny też być elementami głównego pliku wykonywalnego lub podzespołów (assembly) zawierających kod aplikacji. Powinny być w odpowiedni sposób oddzielone od kodu aplikacji (na przykład mieć postać dodatkowych podzespołów .NET), co pozwala na ich niezależne opracowywanie, wersjonowanie i wdrażanie. Dzięki temu proces lokalizacji może zostać przeprowadzony w dowolnej chwili bez potrzeby rekompilowania lub ponownego wdrażania zasadniczego kodu aplikacji.
☐	Ważne jest dobre zaplanowanie sposobu, w jaki użytkownik będzie określał ustawienia regionalne. W przypadku zwykłych aplikacji, uruchamianych pod kontrolą systemu operacyjnego użytkownika, zalecaną metodą jest przyjęcie ustawień regionalnych zapisanych w konfiguracji systemu. Metoda ta zwykle nie sprawdza się w przypadku aplikacji internetowych, ponieważ przeglądarki nie zawsze przekazują serwerom dane potrzebne do ustalenia ustawień regionalnych użytkownika. Konieczne jest zatem wbudowanie w aplikację mechanizmu przełączania ustawień regionalnych, umożliwiającego użytkownikowi wybranie odpowiedniej dla niego wersji językowej.
☐	Do wewnętrznej obsługi łańcuchów znaków w aplikacjach należy używać kodowania Unicode. Jest to jedyny sposób zagwarantowania, że aplikacja poradzi sobie z obsługą wielobajtowych kodów znaków występujących w różnych narodowych stronach kodowych.
☐	Konstruując układ interfejsu użytkownika należy wziąć pod uwagę różnice w długości łańcuchów znaków. Słowa, mające to samo znaczenie w różnych językach, mają różną długość. Należy obliczyć stosunek średniej długości słowa w języku, w którym aplikacja jest projektowana i w „najdłuższym” języku, na który może zostać przetłumaczona i uwzględnić ten stosunek podczas projektowania interfejsu użytkownika.

-
- Warto zastanowić się, czy potrzebna będzie obsługa języków pisanych od prawej do lewej. Tekst w niektórych językach (na przykład w arabskim) zapisywany jest od strony prawej do lewej. Ma to oczywiście zasadniczy wpływ na układ interfejsu użytkownika przetłumaczonej aplikacji i dotyczy także elementów graficznych, które mogą wymagać zmiany umiejscowienia lub odwrócenia (na przykład strzałki i wskaźniki). Jeśli aplikacja musi obsługiwać różne kierunki zapisu tekstu, wymaganie to trzeba uwzględnić w zasadniczym kodzie aplikacji.
-

Lista kontrolna lokalizacji

Tabela 3. Lista kontrolna lokalizacji

-
- Upewnij się, że dysponujesz odpowiednią ilością czasu i środków przeznaczonych na opracowanie zlokalizowanych zasobów. Lokalizacja aplikacji wymaga zatrudnienia specjalistycznego personelu z kwalifikacjami tłumaczy (lokalizatorów), który będzie potrzebował odpowiednich narzędzi i systemów do edycji plików z zasobami aplikacji i sprawdzania wpływu wprowadzonych zmian na zachowanie aplikacji. Wymaga to odpowiedniego zaplanowania środków w kosztorysie aplikacji.
 - Testy aplikacji należy przeprowadzić we wszystkich obsługiwanych wersjach językowych. Ponieważ lokalizacja często realizowana jest już po zakończeniu prac nad zasadniczym kodem aplikacji, warto upewnić się, że dostępne będą wszystkie możliwości testowania aplikacji we wszystkich wersjach językowych.
-

Łącza do zasobów dotyczących tłumaczenia aplikacji

Zagadnienia te zostały wyczerpująco opisane w przewodniku *MSDN Guide to Developing Word-Ready Applications*, dostępnym pod adresem <http://msdn.microsoft.com/library/default.asp?url=/library/en-us/cpguide/html/cpcondesigningglobalapplications.asp>

Bardziej szczegółową listę wymagań dotyczących przygotowywania zlokalizowanych wersji aplikacji można znaleźć w witrynie *MSDN Best Practices for Developing Word-Ready applications* pod adresem <http://msdn.microsoft.com/library/default.asp?url=/library/en-us/cpguide/html/cpconbestpracticesforglobalapplicationdesign.asp>

Słowniczek

Tam, gdzie było to możliwe, podano źródła definicji. Przykład: [WS-Trust].

termin lub skrót	definicja
agencja	Ogólny termin określający wszystkie typy organizacji opieki zdrowotnej (i inne) oraz jednostki świadczące usługi e-zdrowia
atak typu DoS (zablokowanie usługi, Denial of Service)	Atak polegający na zalaniu komputera lub witryny internetowej danymi, powodujący zablokowanie dostępu lub uniemożliwienie normalnej pracy. Internetowy atak typu DoS polega na wysłaniu żądań do witryny internetowej z częstotliwością większą niż witryna jest w stanie obsłużyć, co powoduje zablokowanie dostępu do tej witryny

termin lub skrót	definicja
automatyczny system telefonicznej obsługi klienta, system IVR (Interactive Voice Response)	Technologia umożliwiająca użytkownikom poruszanie się po systemie menu i żądanie informacji za pomocą klawiatury aparatu telefonicznego
całkowity koszt posiadania (Total Cost of Ownership — TCO)	Wskaźnik ekonomiczny umożliwiający konsumentom i menedżerom ocenę ponoszonych kosztów bezpośrednich i pośrednich oraz korzyści uzyskiwanych w wyniku zakupu i użytkowania określonego komponentu lub systemu IT
domena (domain) lub dziedzina (realm)	Pojedynczy podmiot administracji bezpieczeństwem lub relacji zaufania [WS-Federation]
domena zaufania (dziedzina zaufania)	Administrowany obszar bezpieczeństwa, w którym źródło i cel żądania mogą określić i uzgodnić zestaw poświadczeń źródła, wystarczający do spełnienia reguł określonych dla celu. Cel może uzależnić decyzję o zaufaniu od innej jednostki (jeśli taka została ustanowiona w ramach porozumienia pomiędzy stronami). Inna jednostka także znajduje się w domenie zaufania [WS-Federation]
dostawca tożsamości (Identity Provider, IP)	Jednostka działająca jako usługa uwierzytelniania dla żądających i źródło danych dla innych usług uwierzytelniania w relacjach usługa-do-usługi. Jest zwykle rozszerzeniem usługi tokenów zabezpieczeń
dziedzina (realm) lub domena (domain)	Pojedynczy podmiot administracji bezpieczeństwem lub relacji zaufania [WS-Federation]
dziedzina zaufania	patrz domena zaufania
eHF	e-Health Framework (struktura e-zdrowia)
funkcja skrótu (funkcja hash, hasz)	Algorytm matematyczny przekształcający komunikat dowolnej długości w unikalny łańcuch znaków o określonej długości (zwykle 160 bitów). Łańcuch ten jest nazywany skrótem komunikatu. Funkcja skrótu jest funkcją jednokierunkową — odwrócenie procesu i wyznaczenie oryginalnego komunikatu na podstawie jego skrótu jest niemożliwe. Funkcja skrótu obliczona dla dwóch różnych komunikatów daje dwa różne wyniki [http://www.solutions.gc.ca/pki/icp/beginners/glossary/glossary_e.asp]
G2B	Healthcare-to-Business
G2C	Healthcare-to-Citizen
G2E	Healthcare-to-Employee
G2G	Healthcare-to-Healthcare
identyfikator	Dane jednoznacznie identyfikujące element, informację lub osobę jako podmiot tożsamości w danym kontekście
IT Infrastructure Library (ITIL)	Zbiór dokumentów pomocnych w implementacji struktury zarządzania usługami IT. Struktura ta określa sposób zarządzania usługami w organizacji
jakość obsługi (Quality of Service — QoS)	Określony poziom jakości działania systemu, wyrażony za pomocą wartości takich jak wydajność, przepustowość, dostępność itp.

termin lub skrót	definicja
mapowanie (odzworowywanie) tożsamości	Metoda tworzenia relacji pomiędzy właściwościami tożsamości
Microsoft Message Queuing (MSMQ)	Technologia zapewniająca infrastrukturę komunikacyjną i narzędzia wdrożeniowe dla rozproszonych aplikacji komunikacyjnych. Umożliwia komunikację pomiędzy aplikacjami działającymi pod kontrolą różnych systemów operacyjnych — nawet w warunkach okresowych awarii systemów i sieci komputerowych
Microsoft OLE DB	Opracowana przez Microsoft specyfikacja zestawu interfejsów dostępu do danych, umożliwiających jednoczesne korzystanie z wielu źródeł danych. Standard branżowy w zakresie dostępu i manipulacji heterogenicznymi zestawami danych i typami danych
Microsoft Operations Framework (MOF)	Wytyczne operacyjne umożliwiające organizacjom osiągnięcie wysokiej niezawodności i dostępności ważnych systemów oraz łatwe zarządzanie i obsługę techniczną produktów i technologii Microsoft
Microsoft Solutions for Management (MSM)	Zbiór najlepszych praktyk, najlepszych usług implementacyjnych i najlepszych technik automatyzacji, utworzony w celu ułatwienia osiągnięcia wysokiej sprawności operacyjnej, charakteryzującej się wysoką jakością obsługi (QoS), niezawodnością, dostępnością, bezpieczeństwem i niskim całkowitym kosztem posiadania (TCO). Najlepsze praktyki zostały oparte na strukturze Microsoft Operations Framework (MOF), obejmującej wytyczne dotyczące planowania, wdrażania i konserwacji procesów operacyjnych IT będących elementami rozwiązań krytycznych dla działania firmy
Microsoft Systems Management Server (SMS)	Produkt stanowiący podstawę wszechstronnych rozwiązań z zakresu zarządzania zmianami i konfiguracją platform systemowych opartych na produktach Microsoft. Umożliwia organizacjom szybką i niedrogą dystrybucję oprogramowania i uaktualnień dla swoich pracowników
Microsoft Windows Server Update Services (WSUS)	Usługi umożliwiające administratorom systemów informatycznych wdrażanie najnowszych uaktualnień produktów Microsoft na komputerach pracujących pod kontrolą systemów operacyjnych Windows 2000 Server, Windows Server 2003 i Windows XP. Usługi WSUS umożliwiają administratorom zarządzanie dystrybucją uaktualnień dostępnych w witrynie Windows Update do komputerów pracujących w zarządzanych przez nich sieciach
MQSeries	Protokół komunikacyjny opracowany przez firmę IBM, znany także pod nazwą WebSphere MQ

termin lub skrót	definicja
Open Database Connectivity (ODBC)	Standardowy interfejs API umożliwiający korzystanie z systemów zarządzania bazami danych (SZDB, DBMS). Jest to uniwersalny Interfejs API, niezależny od języków programowania, systemów bazodanowych i systemów operacyjnych. Jest oparty na specyfikacji interfejsu CLI (Call Level Interface), opracowanej przez SQL, X/Open i ISO/IEC
podpis	Wartość obliczona za pomocą algorytmu kryptograficznego i dołączona do danych w sposób umożliwiający odbiorcy tych danych zweryfikowanie podpisu i upewnienie się, że dane nie zostały zmienione i faktycznie pochodzą od ich nadawcy. Zapewnia ochronę integralności danych i uwierzytelnianie [WS-Trust]
podpisany token bezpieczeństwa	Token bezpieczeństwa, który został zabezpieczony kryptograficznie, na przykład za pomocą certyfikatu X.509 lub biletu Kerberos [WS-Trust]
poświadczenie	Poufne lub jawne dane służące do udowodnienia prawdziwości stwierdzenia dotyczącego tożsamości
protokół FTP (File Transfer Protocol — protokół przesyłania plików)	Protokół umożliwiający przesyłanie plików za pomocą sieci opartej na protokole TCP/IP
protokół HTTP (HyperText Transfer Protocol, protokół przesyłania hipertekstu)	Podstawowy protokół wykorzystywany przez serwery WWW. HTTP określa format i protokół transmisji komunikatów pomiędzy serwerami i klientami oraz działania realizowane przez serwery i klienty w odpowiedzi na określone polecenia [http://www.cec.sped.org/webdesign/web_glossary.html]
protokół POP3 (Post Office Protocol version 3)	Protokół komunikacyjny umożliwiający dynamiczny dostęp ze stacji roboczych do skrzynek pocztowych na serwerach za pośrednictwem protokołu TCP/IP
protokół SMTP (Simple Mail Transfer Protocol)	Oparty na TCP/IP protokół używany do przesyłania wiadomości poczty elektronicznej
protokół SOAP (Simple Object Access Protocol)	Standardowy protokół transmisji komunikatów dla usług Web Service. Jest oparty na XML, definiuje format koperty komunikatu oraz reguły opisywania zawartości tego komunikatu. Wraz ze standardami WSDL i UDDI jest jednym z trzech podstawowych standardów dotyczących usług Web Service
protokół SSL (Secure Sockets Layer)	Protokół zapewniający bezpieczne przysłanie komunikatów przez Internet. Protokół ten oparty jest na systemie szyfrowania z wykorzystaniem kluczy prywatnego i publicznego; pozwala także na korzystanie z certyfikatów cyfrowych
protokół TCP/IP (Transmission Control Protocol / Internet Protocol)	Protokół komunikacji pomiędzy komputerami. Przyjęty standard transmisji danych w sieciach komputerowych, stanowi podstawę dla standardowych protokołów internetowych
protokół TLS (Transport Layer Security)	Protokół zapewniający poufność danych przesyłanych pomiędzy aplikacjami i ich użytkownikami przez Internet

termin lub skrót	definicja
rozproszony atak typu DoS (Distributed Denial of Service)	Wykorzystanie wielu komputerów do jednoczesnego przeprowadzenia ataku typu DoS. Atak może zostać zainicjowany przez wiele współpracujących ze sobą osób lub przez jedną osobę wykorzystującą komputery innych użytkowników sieci bez ich wiedzy
stowarzyszenie (federacja)	Związek zaufania ustanowiony pomiędzy kilkoma (co najmniej dwiema) dziedzinami. Poziom zaufania może być różny, zwykle dotyczy uwierzytelniania i może dotyczyć autoryzacji
stwierdzenie	Stwierdzenie dotyczące klienta, usługi lub innego zasobu. Może to być na przykład nazwisko, nazwa, tożsamość, klucz, grupa, uprawnienie, możliwość [WS-Trust]. Stwierdzenie prawdziwości czegoś poddawanego wątpliwościom lub niepewnego [http://msdn.microsoft.com/library/en-us/dnwebsrv/html/lawssofidentity.asp]
token bezpieczeństwa (Security Token)	Token bezpieczeństwa jest zbiorem stwierdzeń [WS-Trust]
tScheme	Niezależna organizacja w Wielkiej Brytanii, której zadaniem jest opracowywanie kryteriów oceny do celów weryfikacji usług zaufania
usługa (e-zdrowia)	Zbiór powiązanych ze sobą usług poziomu biznesowego o ustalonych regułach dostępu i oferowanych przez agencję opieki zdrowotnej
usługa (usługa Web Service)	Funkcjonalność udostępniana przez system za pośrednictwem interfejsów usług Web Service opartych na standardach WS-*
usługa tokenu bezpieczeństwa (Security Token Service — STS)	Usługa Web Service wystawiająca tokeny bezpieczeństwa. Usługa STS wystawia tokeny na podstawie danych, którym ufa, dla dowolnych jednostek ufających tej usłudze lub dla określonego zbioru odbiorców [WS-Trust]
usługa walidacji	Usługa Web Service oparta na mechanizmach WS-Trust, której zadaniem jest weryfikowanie przedstawianych jej tokenów bezpieczeństwa i określanie ich poziomu zaufania [WS-Federation]
uwierzytelnianie oparte na wiedzy (Knowledge-based Authentication — KBA)	Metoda uwierzytelniania oparta na przedstawieniu przez użytkownika informacji, które mogą być łatwo zweryfikowane
WS-*	Standardy branżowe i specyfikacje dotyczące usług Web Services (ich nazwy zaczynają się od WS-, na przykład WS-Security, WS-Addressing, WS-Trust)
zaufanie (trust)	Relacja, w której jedna jednostka decyduje się polegać na innej jednostce w zakresie wykonania określonych działań lub sprawdzenia zestawów warunków dotyczących określonych podmiotów lub zakresów [WS-Trust]
zdalne wywoływanie procedur (Remote Procedure Call — RPC)	Mechanizm umożliwiający wykonywanie pojedynczych procedur (podprogramów) na komputerach zdalnych z wykorzystaniem składni typowej dla wywołań lokalnych